# Kouřový signály - Karabina

Nad pasekou vyhouplo se slunce
už se víčky prodírá,
na řasách má kapky rosy
duhově se na mě usmívá.
Do mý tváře slunce praží
modrá obloha se snaží
dál zas mě vést
dál jen vést.

R: Já dokud nepoznal jsem cesty dlouhý
   tak žil jsem jako jiný žijou snad.
   A měl jsem jako každej svoje touhy
   až došlo mi že můj dům není hrad.
   Já vyletěl jak ptáci létat umí
   a kdo ucítil se mnou ohně dým,
   poznal jsem, že jen ten porozumí
   životním signálům kouřovým.

Hradbou lesa když se prodírám
a náhle mám před sebou kraj.
Panenky se stáhnou jak mi náhle
vstoupí světlo na okraj
očí které dálku vidí
očí které mají lidi
dál zas jen vést
dál jen vést

R: Já dokud nepoznal ...